

[Dohrmann]

I dette konkrete tilfælde har skattemyndighederne i Vojens pludselig ændret opfattelse, således at de ansatte nu med tilbagevirkende kraft skal beskattes af de rabatter, de gennem deres ansættelsesforhold har opnået hos firmaet.

Under henvisning til almindelig anstændighed og andre befolkningsgruppers skattemæssige behandling bedes ministeren oplyse, om han ikke mener, det ville være rimeligt, om skattemyndighederne forud havde informeret såvel firmaer som medarbejdere om, at en mangeårig praksis ville blive ændret, således at disse ulykkelige konsekvenser kunne have været undgået.

Dohrmann (FP):

Formanden sluttede mødet før middag med at sige, at det vel nok var en historisk dag, fordi der kun var stillet ét spørgsmål. Jeg håber så, at spørgsmålets besvarelse kan blive næsten lige så historisk, nemlig ved, at skatteyderne nu – i hvert fald i dette tilfælde – får en rimelig behandling.

Det, spørgsmålet drejer sig om – og jeg vil faktisk bede ministeren, hvis han har et færdigt manuskript med herover, om at lytte efter, for man behøver intet manuskript for at besvare det – er, at nogle medarbejdere hos Fiat i Vojens gennem en lang årrække har haft den ordning, at hvis de havde været ansat i en længere periode, så kunne de købe en bil med rabat. Denne ordning har skattemyndighederne godkendt i mange, mange år. Skattemyndighederne har i flere tilfælde bedt om at få købekontrakten at se, sådan at man vidste, hvor stor rabatten var, og om man havde godkendt det hele.

Ganske pludselig ændrer man praksis og siger til medarbejderne, at de nu skal betale skat med tilbagevirkende kraft. Jeg har ikke sat spørgsmålstegn ved, om det er rimeligt, at kontantrabatter skal beskattes, men jeg synes, det er uanstændigt, at man gør det med tilbagevirkende kraft. Det mindste, man kunne gøre fra skattemyndighedernes side, var at instruere både firmaet og medarbejderne om, at fremover kunne de ikke påregne at få skattefritagelse for den slags ting. Jeg er bekendt med, at nogle af medarbejderne har købt hus, og det, at skattevæsenet nu kommer med en ekstra regning, er nok til at væl-

te hele deres budget. Jeg håber på et positivt svar.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Af begrundelsen for spørgsmålet fremgår, at spørgeren hentyder til nogle konkrete sager, og det fremgår jo også meget klart af det indlæg, hr. Dohrmann lige har haft. Jeg er nødt til at sige til hr. Dohrmann, at jeg ikke ønsker at kommentere konkrete sager, og jeg vil derfor afstå fra at komme ind på de af hr. Dohrmann omtalte sager.

Jeg kan oplyse, at statsskattedirektoratet har meddelt, at værdien af personalerabatter principielt er skattepligtig, men at det er direktoratets praksis, at der normalt ikke gennemføres beskatning, såfremt den ansattes faktiske købspris ikke er mindre end virksomhedens indkøbs- eller fremstillingspris. Denne praksis bygger i og for sig på, at der er tale om køb til den ansattes eget forbrug. Hvis den ansatte direkte udnytter en rabatordning ved at videresælge købte varer i et sådant omfang, at personalerabatten indebærer en væsentlig økonomisk fordel for ham, så kan der ske beskatning.

Til bemærkningen om, at der sker beskatning med tilbagevirkende kraft, skal jeg blot oplyse, at ligningsmyndighedernes arbejde ifølge sagens natur må ske efter, at selvangivelserne er indgivet. Det er oplyst over for mig, at de forhøjelser af skatteansættelserne, der henvises til i spørgsmålet, netop er sket i forbindelse med den normale gennemgang af de pågældende skatteyderes selvangivelser.

Dohrmann (FP):

Jeg forstår sådan set godt, at ministeren ikke ønsker at gå ind i konkrete sager, men det undgår vi nu ikke alligevel.

Det, skatteministeren stod og læste op af, var, så vidt jeg kunne høre, en ligningsvejledning, som statsskattedirektoratet har udsendt i 1978. Det er rigtigt, som ministeren siger, at en af betingelserne for at opnå skattefritagelse for en rabat er, at firmaet ikke sætter penge til, men dér bliver jeg altså nødt til at vende tilbage til den konkrete sag og sige, at det gør firmaet heller ikke. Den pris, medarbejderne har købt bilen til, ligger ikke under firmaets indkøbspris.

Men det, jeg også synes er betænkeligt i denne sag, er, at hvis man kigger på andre